

Kozmikus dráma Isten dicsőségének színterén

Veres Ábel
KRE-HTK

Absztrakt

Az előadás célja annak bemutatása, miként értelmezhető a világ mint Isten dicsőségének színtere a teológiai gondolkodásban a színház metaforáján keresztül. A 20–21. századi fragmentált világkép, mely a pozitivista természettudomány dominanciájával a nagy elbeszélések háttérbe szorulását eredményezte, új kihívások elé állítja a teológiát. E kihívásra válaszul előadásomban a „kozmosz dráma” teológiai koncepcióját vizsgálom történeti és rendszeres teológiai keretben.

A dolgozat Pál apostol teátrumszemléletéből indul ki, majd Alexandriai Kelemen, Luther Márton és Kálvin János gondolatait elemzi. Kiemelt figyelmet kap Luther rejtőzködő Istene és a „maszkos dráma” metaforája, valamint Kálvin *theatrum gloriae Dei* koncepciója, mely a teremtett világ és a történelem drámai szerkezetét emeli ki. A 20. századi teológusok közül Gustav Aulén dramatikus megváltástana, Karl Barth Krisztus-eseményének teodramatikus jellege és Jürgen Moltmann „nagy világsszínház” képe révén a kozmosz dráma eszkatológiai dimenziói is feltárulnak.

A tanulmány konklúziója, hogy a színház metaforája nem csupán illusztratív eszköz, hanem hermeneutikai kulcs lehet a teológiai gondolkodás számára, különösen az apokalipszis értelmezésében, amely a dráma végpontja és egyben teremtő aktusa is.